

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą](#) :: Your Favorite Site

Tikroji vibratorių istorija, arba kas ta isterija?

Dažnas vyras, iš gėdos nenatūraliai šaipydamasis, su draugais ėjo pažiūrėti į juos sekso reikmenų parduotuvėje. Reta moteris Lietuvoje pasigirs, kad spintelėje netoli lovos jį slepia. Senelė pasakys, kad jos laikais tokių dalykų niekas nė neįsivaizdavo.

Mums vis dar gėda – juk tai seksas, tabu. Tačiau vibracijų mūsų gyvenime pilna: nuo skalbimo mašinos iki mobiliojo telefono. O ir senelė meluoja neraudonuodama – Lietuvos kino teatruose jau pasirodė britų filmas „Mano didysis O!“, kuriame pasakojama apie isterijos gydymą, vibratorių atsiradimo istoriją bei moters orgazmą XIX a. Pagrindinį vaidmenį, beje, kuria Maggie Gyllenhaal, išgarsėjusi po puikaus erotinio filmo „Sekretorė“. XIX a. nieko nestebino štai tokios gydytojų masažuotojų reklamos. Kam rūpi kur tos rankos – svarbu sijosnas viską pridengia, o moteris pasveiksta nuo isterijos. Ačiū, daktarėli Viktorijos laikų Londonas. Prie namo durų, virš kurių kukli iškaba: „Hansas Gruberis – gydytojas manipulatorius“, sustoja karieta. Iš jos lėtai išlipa liauna, kokių trisdešimties metų moteris liūdnu išbalusiu veidu ir tyliai neria į išganingą namo prietamą. Milžiniška skrybėlė, prabangi ilga suknia ir stipriai korseto suveržtas liemuo nepalieka abejonių – dama priklauso turtinųjų luomui. Viduje jos jau laukia. Gydytojo asistentė paima skrybėlę ir su užuojauta žvelgdama į nepagydomą ligonę mandagiai teiraujasi: – Jums ir vėl? Nejaugi nepadėjo? – Labai padėjo. Tačiau viskas kartojasi. Vyras sako, kad tai – isterija, ir vėl pasiuntė pas jus. Kabineto tarpdury pasirodęs gydytojas profesionaliai nužvelgia ligonę ir pakviečia užėiti. Ji čia nebe pirmą kartą, tad greitai nusiauna batus ir patogiai atsigula ant nugaros. Šiek tiek praskėstas kojas pasideda ant specialios pagalvėlės. – Dabar užsimerkite, atsipalaiduokite ir galvokite apie ką nors malonaus. Nebijokite, aš – profesionalas! – lėtai kišdamas rankas po moters sijosno sako gydytojas. Dama užsimerkia, o gydytojas, užčiuopęs, ko ieškojo, pradeda ritmingai masažuodamas trinti. Kurį laiką kambaryje tyvyro tyla, tik negarsiai šiuogžda judančią ranką pridengęs audinys. Netrukus moters kvėpavimas pagarsėja, jos pečiai suvirpa, nevalingai antrindami gydytojo rankai, ima judėti klubai. Staiga ji išsiriečia lyg katė, iš burnos išsprūsta aimana ir moters kūnas suglemba. Atlikęs savo darbą Hansas palydį išraudusią ir akivaizdžiai atsipalaidavusią klientę iki durų. – Gimdos paroksizmą pasiekėme sėkmingai, reikiami skysčiai išsiskyrė, dabar jausitės geriau. Šąskaitą atsiųsiu vyrui. – Ačiū jums, daktarėli! – smagiai tipendama laukiančios kariatės link šypsosi ponias. Tik užsidaręs savo kabinete gydytojas nusiima mandagios šypsenos kaukę – aišku, pinigai neblogi, bet koks nuobodus ir varginantis darbas!...» ***Galbūt aplinka buvo kiek kitokia, galbūt stalias ir masažo technika skyrėsi, galbūt jie kalbėjo kitomis temomis, tačiau faktas lieka faktu: kelis šimtus metų Europoje būtent taip buvo kovojama su viena klaukiausių nepagydomų ligų – „moterų isterija“. Išvarginti nuolatinio trynimo gydytojai svajoto apie kokią nors prietaisą, padėsiantį atlikti šį nuobodu darbą, tad vibratorius... Bet gal pradėkime viską nuo pradžių. O prasidėjo tai seniau, kur kas seniau... Isterijos istorija Senos „tiesos“ apie moters prigimtį Akivaizdu, kad nuo senų laikų moters organizmą ir jos elgsenos priežastis tyrinėję blogiausiai pasaulyje jas suprantantys padarai – vyrai tiesiog buvo pasmerkti viską supainioti. Taigi, jau senovės egiptiečiai 1900 m. pr. Kr. nustatė, kad moteriai kartais sunku kvėpuoti, nes „užpykusi“ gimda pakyla iki plaučių! Buvo rekomenduota ir „gydymas“: prie nosies palaikyti šlykščiai dvokiančią medžiagą, o prie tarpkojo ką nors saldžiai gimpančio ir taip parvilioti neklaužadą gimdą atgal į vietą. Hipokratas apie 400 m. pr. Kr. pritarė tokioms pažiūroms – savo raštuose jis nurodė, kad nerimstanti gimda nuolat keliauja po kūną ieškodama drėgmės, tad ji kalta dėl kartais sutrinkančio kvėpavimo. Be to, Hipokratas „ištyrė“, kad kai moterys skundžiasi nervingumu, nemiga, apetito stoka, skysčių užsilaikymu, dėl to irgi kalta gimda! Todėl ir pavadino šią moterų ligą isterija (graikiškai hysteros – gimda). Dar po poros šimtmečių antikos gydytojas Klaudijus Galenas nustatė, kad gimda niekur nekeliauja, o isteriją sukelia... sekso trūkumas! Jis tikėjo, kad sekso reikia, nes tuomet išsiskiria moteriška „sperma“, kuri, jei ilgai kaupiasi organizme, pradeda jį nuodyti savo garais ir sukelia isteriją. Todėl toji dažniausiai pasireiškia vienuolėms, senmergėms, jaunoms našlėms ir ištekejusioms moterims, kurių vyrai nesuistvarko su savo pareigomis. Galenas atrado ir ligos gydymo metodą – masažą iki „paroksizmo“: „Gydant privalu masažuoti genitalijas, kol įvyks traukuliai, kuriuos lydės vienu metu skausmas ir malonumas. Tuomet moteris bus išlaisvinta nuo blogio, kurį jautė.“ Labai panašiai isterija vadinamą beprotybę gydyti siūlė ir Lazare'as Riviere'as (1589–1655). Taigi dabar jau aišku, kodėl gerbiama dama vyras atsiuntė pas gydytoją. Neaišku tik, kodėl tiek šimtmečių kankinėsi, gydytojai nesugalvojo pasiūlyti damoms pasimasažuoti pačioms?.. Apsaugok viešpatie – tai juk būtų masturbacija! O ji buvo laikoma ne tik amoralia, bet ir labai kenksminga kūnui ir sielai. „Moteris, kenčianti nuo isterijos, neturėtų trinti savęs! Tai teisėto jos vyro arba gydytojo darbas“, – rašė garsusis persų gydytojas ir filosofas Avicena. Malonumus nutraukė... kinas Kol daugelis vyrų naiviai tikėjo, kad moterys neturi jokių seksualinių troškimų (ei, mes juk ir dabar seksą matuojame nuo to, kol vyras pradeda, iki to, kol jis baigia, o moteris čia lyg ir niekuo dėta), jos pirkto vibratorius ir pačios patirdavo tai, ko nesulaukdavo iš sutuoktinių. Deja, netrukus ši laimė baigėsi. Ir nužudė ją kitas XX a. išradimas. Nepatikėsite – kinas! Po 1920 m., kai pradėjo sparčiai plisti erotiniai bei pornografiniai filmai, yla išlindo iš maišo. Aktoriai ir aktorės juose drąsiai naudojo vibratorius nepalikdami jokių abejonių, kam išties jie skirti. Staiga garbingoms moteriškėms pasidarė nebeatogu meluoti, kad tai – skalpo masažuoklis, o vyrams slėpti, jog žmona vibratoriumi daro tai, ko nesugeba jis. Garbingi daktarėliai, 2500 metų drąsiai gydė moteris „masažais“, išmetė iš savo kabinetų visus tam skirtus įrankius – neduok Dieve, dar kas pagalvos, kad jie čia seksualinius poreikius tenkina. Iš solidžių firmų katalogų vibratoriai dingo, lyg vėjo nunešti. Žodžiu, pagauta, kad gyvena lyg strutis įkišusi galvą į smėlį, visuomenė pasielgė kaip visuomet – įkišo galvą dar giliau. Ne, ne, ką jūs, mes čia ne apie lietuvius – tais laikais panašiausias į vibratorių daiktas Marijos žemėje buvo garinė kuliamoji. Žmonės suprato, kad visa jų kova su isterija yra tiesiog masturbacija, pasmerkė vibratorius (lyg jie būtų kalčiausi) ir bent keturiasdešimčiai metų paslėpė juos kuo giliau. Beje, ir lietuviai, nors vibratorių negamino, savęs tenkinimą smerkė net išsijuošę! Ištrauka iš 1931 m. Lietuvoje išleistos knygelės „Patarimai ponioms ir panelėms vedybų klausimais: kaip save prižiūrėti prieš ir po vestuvių“, „Žmonėse, dažnai ragaujančiuose onanizmo saldybės, pastebimas nervingumas, minčių išsiblaškymas, nusilpimas, nedrąsumas, tylumas, nuliūdymas, nerangumas ir kartais per didelis dievobaimingumas. Onanistai visada iškriekė ir išsiblaškė. Pradėję vieną darbą, griebiasi kito, bet niekuomet jo nepriveda iki galo. Pastebėtina, kad onanistai dažniausiai būna bailiai. Bendrai, pažvelgus į jų veidą, nesimato energijos, pasiryžimo. Jie akis laiko nuleidę, tarytum bijodami, kad kas nors jose neišskaitytų jų bausios ir nemalonus paslapties. Onanistų išvaizda taip pat ne per puikiausia: plaukai pasišiaušę, veidas išblyškęs, paakiai pamėlynavę, akių vokai nuolat trūkčioja, kūno judesiai netvirti ir neelastingi; jie jaučia didelį širdies plakimą, skundžiasi blogu regėjimu, atminties silpnumu, įvairiais skausmais ir diegliais. Pažymėtina, jog onanistams dažnai teka iš nosies kraujas ir jie aplanai skundžiasi nosies ligomis.“ Gražiai parašyta. Trūksta tik paąšdinimo, kad nuo to apaksi, išdžius stuburas ir pastips tavo kačiukas. Vibratorių sugrįžimas Kaip seksualinė revoliucija pagydė nuo isterijos Septintasis dešimtmetis. Mini sijosnų, kontraceptinių tablečių, abortų legalizavimo, nudistų paplūdimių ir kovos už lygias moters teises metai. Kontraceptinės tabletės sukėlė seksualinę revoliuciją ir medikams, kurie tūkstantmečius pasiaukojamai moteris gydė (trynimo būdu) nuo „sutrikimo, ligos, krizės, blogio“ isterijos, staiga paaiškėjo, kad tai išvis nėra liga, o tiesiog nesveiko požiūrio į sveiką lytinį potraukį pasekmė. Moterys staiga suprato, kad joms reikia

orgazmų ir – vibratoriai vėl apsireiškė!.,1966 m. mano draugas buvo kirpykloje ir pamatė, kaip kirpėjas su daiktu, panašiu į vibratorių, masažuoja pacientui galvą. Paprašė, kad ir jam parodytų, kaip veikia. Patiko, tad iš kirpėjo sužinojo, kad tai – skalpo masažuoklis, jais prekiauja kirpyklų įrangos parduotuvės. Nuėjo ir nusipirko, – pasakoja garsi sekso ekspertė, rengianti kursus „Išlaisvinanti masturbacija“, kuriuose moterys mokomos patirti orgazmą, daktarė Betty Dodson. – Vakare susitikome, jis šaukia: „Turiu tau kai ką labai jaudinančio!“ Ir ištraukė daiktą, panašų į mažą betono maišyklę. Įjungė, padėjo man ant pilvo. Na, malonu – dreba rankos, rrrrrr. O po to pradėjo lėtai leisti vibratorių žemiau, žemiau... O, dievulėli, ohoho... Po to atstūmiau jį ir sakau, kad nežinau ar man patiko – per greitai, pernelyg mechaniška, gal daugiau nesinaudosiu... Po kelių mėnesių pati nusipirkau kitą ir naudoju jį dieną naktį. “Į gydytojų kabinetus, aišku, vibratoriai nebegrižo, ir tokie masažai nuo to laiko daromi tik nelabai legaliuose salonuose. Tačiau 1966 m. birželio 30 d. įvyko dar vienas svarbus lūžis vibratorių istorijoje – Jonas H.Travelis patentavo „belaidį elektrinį vibratorių žmogaus kūnui“, kuris iš esmės nepakitęs (na, formų, kaip matote, yra daug) gaminamas iki šiol.Štai tokia isterijos, kuri buvo pagydyta vibracijomis, istorija. Įdomu tik, ar neklysta šiuolaikiniai gydytojai, noriai gydantys antidepresantais moteris ir vyrus nuo nervų krizės bei depresijos, – gal jiems trūksta būtent to paties „masažo“?..Faktai ir kuriozai apie vibratoriusDaktaras Johnas Harvey Kelloggas (1852– 1943), griežtai pasisakęs prieš masturbaciją ir „atradęs“, kad nuo jos galima apakti, išdžiūva stuburas, bei visus kitus tokio tipo „faktus“, savo sanatorijoje itin aktyviai gydė moteris nuo isterijos, naudodamas tiek elektrinius vibratorius, tiek vandens sroves.Iki 2008 m. Teksaso valstijoje (JAV) galėjai pakliūti į kalėjimą, jei namuose laikei daugiau negu penkis vibratorius. Nors įsigyti juos buvo galima be problemų, buvo draudžiama prekiauti sekso žaisliukais. Parduotuvėse vibratoriai buvo parduodami kaip „žaislai pokštai“ arba „papušalai“. Šiuo metu JAV prekyba sekso reikmenimis uždrausta tik Alabamoje.Nors religinės grupės griežtai pasisako prieš vibratorius, Biblijoje jie nėra karto nėra nei pasmerkti, nei paminėti.Ilgą laiką brangiausią pasaulyje vibratorių gamino švedų kompanija „Lilo“. Auksinis pupos formos atsparus vandeniui daikčiukas kainuoja 1500 dolerių. Tačiau australų juvelyro Colino Burno ambicijos kur kas didesnės. Vis žadantis pagaminti brangiausią pasaulyje vibratorių, kainuosiantį bent milijoną dolerių, kol kas pirkėjams juvelyras siūlo šį auksinį vibruojantį kiaušini, puoštą deimantais ir baltuoju auksu (28 000 dolerių). O brangiausias C.Burno gaminy – platininė dirbtinė varpa už 38 000 dolerių.Šiais laikais vibratorius puikiai gali atstoti išmanieji telefonai – vien „Android market“ surinkus paiešką „vibrator“ pasirodo per 50 nemokamų programėlių, paverčiančių jūsų telefoną pikčiausiu isterijos priešu!

Date created: 2012/01/30-